

håndhæve respekten for FN's Sikkerhedsråd. Vi gør det selvfølgelig, fordi vi har den opfattelse, at Danmark som et lille land har en interesse i et stærkt FN, som kan være med til at sikre en international retsorden, hvor den enkelte ikke bare tager sig selv til rette, og hvor det netop ikke er magten, der står over retten.

Det har vi som et lille land interesse i. Men for at bevare FN som en stærk aktør på den internationale scene – en aktør, der kan håndhæve international lov og ret – skal der være mod til at sætte magt bag ordene, for ellers ender FN som en papirtiger.

Holger K. Nielsen (SF):

Denne analyse er udtryk for en virkelighedsflugt, som man skal til eventyrene for at finde magen til. Jeg ved ikke, hvem man kan sammenligne statsministeren med, måske Peter Plys eller John Wayne, når han kommer med disse fantasifulde beretninger om, hvad der sker ude omkring i verden. Det er fuldstændig fejlagtigt og forkert, at man følger FN-sporet, at man følger FN's Sikkerhedsråd, for der var et notorisk flertal imod en krig.

Der skal træffes en konklusion, ja, men det afgørende er, hvem der træffer den konklusion. Er det USA, eller er det Sikkerhedsrådet? Der blev ikke truffet nogen krigsbeslutning i FN's Sikkerhedsråd. Tværtimod ved vi fra de meldinger, der kom, at der var et flertal imod en krigsresolution, og det var jo derfor, at USA og Storbritannien trak deres resolutionsforslag tilbage, fordi de var i mindretal. Det er derfor skingrende nonsens, når det bliver sagt, at den danske regering har fulgt FN-sporet i denne sag og har udvist fuld respekt for FN. Tværtimod har den udvist despekt for FN, den er med til at skubbe FN ud over kanten, og den er med til at give FN en rolle som en ligegyldig organisation, man ikke skal rette sig efter.

Problemet er, at USA nu stiller krav om, at man kun kan følge FN, hvis FN følger USA. Det er en dødssyg logik, en vanvittig logik, for det betyder jo, at verdenssamfundet ikke har noget at skulle have sagt. Derfor er den danske regering nødt til at forholde sig langt mere seriøst til, hvordan vi får skabt en verdensorden, der ikke bare er bestemt af amerikanske interesser, men også er bestemt af, at vi har et globalt demokrati, og hvordan vi får et internationalt retssystem, der er bygget op omkring FN, og som kan være med til at skubbe det, man gør i øjeblikket, væk.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er nu ikke enig med hr. Holger K. Nielsen i, at statsministeren minder om Peter Plys. Jeg synes mere, statsministeren er John Wayne-typen. Skyderen skal op, og så skal der virkelig ske noget.

Jeg synes, det var en helt fantastisk udtalelse, statsministeren kom med: Hvis bare FN's Sikkerhedsråd sidder og ævler, må nogle jo gøre noget, og vi pantsætter ikke vores holdning hos vetomagterne. Det lyder jo godt, men så må jeg bare spørge: Er det statsministerens generelle holdning?

Det spørgsmål, hvorom der er nedlagt flest vetoer i FN's Sikkerhedsråd i den seneste periode, er den ulovlige besættelse af palæstinensisk land fra Israels side. Det er USA, der har nedlagt veto, og hvordan er det her? Er statsministeren villig til at gøre op med at være i lommen på USA? Mener statsministeren, at der skal sammensættes en eller anden styrke, som kan bringe den ulovlige besættelse af Palæstina til ophør? Eller er det sådan, at statsministeren i virkeligheden har en meget forskellig standard? Vil han godt underlægge sig en vetomagt, når det er USA, men ikke når det er andre?

Kl. 15.30

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det var påfaldende, hvordan statsministerens sprogbrug også i det her spørgsmål er fuldstændig afstemt efter den amerikanske præsident Bushs sprogbrug. Jeg må virkelig sige, at statsministerens evne til fejlfrit at oversætte Bushs taler overrasker gang efter gang, fordi de altid er fuldstændig uden fejl.

Hvad er det statsministeren siger om FN? En snakkeklub! Hvad var det amerikanerne sagde? En snakkeklub! Og tilføjer: irrelevant. Det vil sige, at vi har en statsminister – det her er jo virkelig forstemmende set fra et internationalt retssynspunkt – hvis eneste evne i forhold til at orientere sig udenrigspolitisk er med en vis forsinkelser at oversætte de taler, som er holdt i State Department i USA eller Pentagon.

Det er dybt farligt for verdensordenen, fordi den nuværende amerikanske præsident ikke repræsenterer hele den her klodes befolknings holdninger til f.eks. fordeling af rigdom og fattigdom, til synet på oprustning og nedrustning osv.

Jeg synes, det er frygtelig forstemmende, at vi har en statsminister, der i et og alt, hvert eneste skridt, er villig til at gå en halv meter bag den